

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 stycznia

№ 3.

Rok 1931.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.:	15—Skarbu z dnia 10 grudnia 1930 r. o uprawie tytoniu w roku 1931	7
	16—Skarbu z dnia 12 grudnia 1930 r. w sprawie zmian granic okręgów urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Brześciu n/Bugiem oraz w Łucku	11
	17—Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 1930 r. o upoważnieniu niektórych stowarzyszeń do współdziałania z organami państwowymi w ujawnianiu przestępstw przeciwko ochronie zwierząt	11
	18—Sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 1931 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie piotrkowskim w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie	13
	19—Sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 1931 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie radomszczańskim w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie	14
	20—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 stycznia 1931 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o emigracji	14

15.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1930 r.

o uprawie tytoniu w roku 1931.

Na podstawie art. 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu w następujących okręgach:

- I. w borszczowskim okręgu, obejmującym w województwie tarnopolskim powiat borszczowski z wyjątkiem gminy Kapuścińce, wschodnią część powiatu zaleszczyckiego po zachodnie granice gmin Kasperowce, Lesieczniki, Holihłady i Myszków, gminy Bosyry, Czarnokoniecka-Wola, Kociubińczyki i Zielona w powiecie kopyczyńskim i gminę Dawidkowce w powiecie czortkowskim;
- II. w jagielnickim okręgu, obejmującym:
 - a) w województwie tarnopolskim powiaty czortkowski i kopyczyński z wyjątkiem gmin, należących do okręgu borszczowskiego, powiat zaleszczycki z wyłączeniem wschodniej jego części, należącej do okręgu borszczowskiego, i gminę Kapuścińce w powiecie borszczowskim;

b) w województwie stanisławowskim gminy powiatu horodeńskiego Chmielowa, Czernelica, Horodnica, Kolanki, Michalcze, Potoczyska i Repużyńce;

III. w monasterzyskim okręgu, obejmującym:

a) w województwie tarnopolskim powiaty buczacki i podhajcki,

b) w województwie stanisławowskim powiat rohatyński i gminy Łuka, Piotrków, Siekierczyn i Uniż w powiecie horodeńskim;

IV. w tarnopolskim okręgu, obejmującym w województwie tarnopolskim powiaty skalacki, tarnopolski, trembowelski i zbaraski;

V. w zabłotowskim okręgu, obejmującym w województwie stanisławowskim powiat horodeński z wyjątkiem gmin, włączonych do okręgu jagielnickiego i do okręgu monasterzyskiego, oraz powiaty śniatyński i kolo-myjski;

VI. w wołyńskim okręgu, obejmującym w województwie wołyńskim powiat dubieński z wyłączeniem gmin Krupiec, Radziwiłłów i Sudobicze, powiat krzemieniecki z wyłączeniem gminy Bereźce, powiat rówieński z wyłączeniem gminy Klewań i powiat zdołbunowski z wyłączeniem gmin Buderaż, Mizocz i Nowomalini;

VII. w lubelskim okręgu, obejmującym w województwie lubelskim powiaty chełmski, hrubieszowski, krasnostawski i lubelski, po-

wiat puławski z wyjątkiem gmin Gołęb, Irena, Zyrzyń i Wola-Czołnowska, powiat zamajski z wyjątkiem gmin Krasnobród, Radecznicza, Tereszpol i Zwierzyniec, powiat tomaszowski z wyjątkiem miasta Tomaszowa i gmin Jarczów, Majdan-Górny, Majdan-Sopocki, Piasieki i Tarnawatka oraz w powiecie lubartowskim gminy Ludwin, Niemce, Samokłeski i Spiczyn;

VIII. w grodzieńskim okręgu, obejmującym w województwie białostockim powiat augustowski, powiat grodzieński z wyjątkiem miejscowości Łunna, Mosty i Skidel i powiat wołkowyski z wyjątkiem miejscowości Piaski, Roś, Wołkowysk i Zelwa;

IX. w pomorskim okręgu, obejmującym w województwie pomorskim powiat grudziądzki, północno-zachodnią część powiatu wąbrzeskiego do linii kolei Jabłonowo - Kowalewo - Chełmża z włączeniem gmin, leżących bezpośrednio przy tej linii kolejowej po jej przeciwnej stronie, północno-wschodnią część powiatu chełmińskiego do linii szosy Chełmża - Chełmno - Świecie z włączeniem gmin, leżących bezpośrednio przy tej szosie po jej przeciwnej stronie, oraz w powiecie świeckim gminy, położone wzdłuż wybrzeża Wisły, z wyjątkiem gmin, leżących na południe od szosy Chełmno - Świecie;

X. w śląskim okręgu, obejmującym gminę Lubomję w powiecie rybnickim, w województwie śląskiem;

XI. w miechowskim okręgu, obejmującym powiat miechowski w województwie kieleckim.

§ 2. Ustalony na rok 1931 ogólny kontyngent uprawy tytoniu podlega rozdzieleniu pomiędzy poszczególne okręgi.

§ 3. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie.

Pozwolenie na uprawę tytoniu mogą otrzymać rolnicy, którzy:

- 1) posiadają zdolność do działań prawnych,
- 2) prowadzą gospodarstwa rolne zawodowo i samodzielnie w okręgach uprawy tytoniu, wymienionych w § 1,
- 3) zgłaszają uprawę tytoniu na przestrzeni gruntu, odpowiadającej co najmniej najniższemu wymiarowi plantacji tytoniowych, ustanowionemu dla odnośnego okręgu uprawy w § 5.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne, może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 4. Od uprawy tytoniu wyklucza się:

- 1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:
 - a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,
 - b) w przedmiocie obrotu towarowego z W. M. Gdańskiem,
 - c) w przedmiocie monopolu tytoniowego,

- 2) osoby, które, uprawiając tytoń w roku 1930 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie stosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległe jej urzędy, zakłady i organa.

§ 5. Najniższy wymiar przestrzeni gruntowej dla plantacji tytoniu ustanawia się:

- a) dla borszczowskiego i jagielnickiego okręgu uprawy tytoniu na 600 m²,
- b) dla monasterzyskiego, tarnopolskiego i zabłotowskiego okręgu uprawy tytoniu na 800 m²,
- c) dla wołyńskiego i śląskiego okręgu uprawy tytoniu na 1.000 m²,
- d) dla lubelskiego okręgu uprawy tytoniu na 1.500 m²,
- e) dla grodzieńskiego, pomorskiego i miechowskiego okręgu uprawy tytoniu na 2.500 m².

§ 6. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

- 1) dla borszczowskiego okręgu uprawy tytoniu — urząd wykupu tytoniu w Borszczowie,
- 2) dla jagielnickiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Jagielnicy,
- 3) dla monasterzyskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Monasterzyskach,
- 4) dla tarnopolskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Tarnopolu,
- 5) dla zabłotowskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Zabłotowie,
- 6) dla wołyńskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Krzemieńcu,
- 7) dla lubelskiego i miechowskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Lublinie,
- 8) dla grodzieńskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Grodnie,
- 9) dla pomorskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Grudziądzu,
- 10) dla śląskiego okręgu — Państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu.

§ 7. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu należy składać w urzędach względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 6, najpóźniej do końca stycznia 1931 roku.

Zgłoszenie ma zawierać:

- a) imię i nazwisko zgłaszającego się,
- b) miejscowość, gminę, powiat,
- c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,
- d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę,
- e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

§ 8. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa, i na ten rok, na który zostało wydane.

§ 9. W razie zmiany użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wdzierżawienia i t. p., plantator obowiązany jest po-

zwolenie na uprawę tytoniu oddać nowemu użytkowcy gruntu i o zaszczyt zmianie donieść do 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu. Na nowego użytkowcę gruntu przechodzą wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia.

Gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobierców lub następców prawnych. O objęciu pozwolenia na uprawę tytoniu po zmarłym plantatorze obowiązani są jego spadkobiercy lub następcy prawni donieść właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu.

§ 10. Osoba, która zaniecha uprawy tytoniu, obowiązana jest bezzwłocznie zwrócić otrzymane pozwolenie na uprawę tytoniu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał, oraz zaniechanie uprawy tytoniu usprawiedliwić.

§ 11. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń na gruncie, oznaczonym w pozwoleniu na uprawę tytoniu, i na takiej przestrzeni gruntowej, jaka wymieniona jest w pozwoleniu.

§ 12. Grunt poddany uprawie tytoniu winien stanowić jedną nierozdzieloną całość oraz posiadać regularną figurę geometryczną, możliwie kształt prostokąta. Wyjątkowo może urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, powołany do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, zezwolić na uprawę tytoniu w dwóch lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu, o wymiarach jednak nie mniejszych, jak połowa najniższego wymiaru, oznaczonego w § 5 dla plantacji tytoniu.

§ 13. Zmiana gruntu, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, na inny może nastąpić tylko za uprzednim zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu. Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu, na inny należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1931 r.

Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

§ 14. Zwiększenie plantacji tytoniu powyżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, nastąpić może tylko za uprzednim zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Zezwolenia na powiększenie plantacji tytoniowych mogą być udzielane najpóźniej do dnia 15 maja 1931 r.

§ 15. Plantator, który zmniejsza plantację tytoniową poniżej przestrzeni, oznaczonej w pozwoleniu na uprawę tytoniu, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 15 maja 1931 r. właściwy urząd

względnie zakład monopolu tytoniowego. Zmniejszenie plantacji tytoniowej poniżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, bez ważnych powodów pociągnie za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

§ 16. Zaniechanie uprawy tytoniu tudzież zmniejszenie plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, wyznaczonego dla plantacji tytoniu w § 5, ulega, o ile nie zostanie usprawiedliwione, karze porządkowej z art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) oraz pociąga za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie zaniechania uprawy tytoniu lub zmniejszenia plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, oznaczonego dla plantacji tytoniu w § 5, uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonym rozmiarze, że jednak nie można było rozpocząć tej uprawy lub jej przeprowadzić we wskazanym wyżej rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. wskutek posuchy, powodzi, zniszczenia rozsady tytoniowej i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8 dni urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu, wprost lub za pośrednictwem organu monopolu tytoniowego, nadzorującego uprawę tytoniu.

§ 17. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń gatunku, dozwolonego do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości, w szczególności zaś obowiązany jest użyć do uprawy nasienia, dostarczonego mu przez urząd lub zakład monopolu tytoniowego.

Nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Plantacja innego gatunku tytoniu, aniżeli dozwolonego w odnośnym okręgu względnie miejscowości, podlega zniszczeniu, a plantator ulega karze porządkowej z art. 62 ustawy karnej skarbowej.

§ 18. Pozwolenie na uprawę tytoniu uprawnia plantatora do wyhodowania rozsady tytoniowej w rozsadnikach.

Rozsadę tytoniową może plantator odstępować innym plantatorom, posiadającym pozwolenie na uprawę tego samego gatunku tytoniu.

Po ukończeniu wysadzania roślin tytoniowych w grunt, najpóźniej do dnia 15 czerwca 1931 r., obowiązany jest plantator rozsadę tytoniu, pozostałą w rozsadnikach, zniszczyć.

§ 19. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowymi jest zakazana.

§ 20. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona. Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych, może plantator uzyskać pozwolenie na pro-

dukcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1931 r. Pozwolenie na uprawę liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na tę uprawę tytoniu.

§ 21. Plantatorzy tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tytoniowych oblamywać.

§ 22. Łodygi tytoniowe i inne części rośliny tytoniowej, niepodlegające wykupowi, obowiązany jest plantator natychmiast po zbiorze liści, a najpóźniej do dnia 15 października 1931 r., zniszczyć w sposób, wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 23. Produkcja nasienia tytoniowego dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wskazówek, udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia tytoniu.

§ 24. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantacje tytoniu tablicami, wskazującymi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 25. Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdym elementarnym lub innym bez winy jego powstałym zdarzeniu, które spowodowało utratę, zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 26. Plantatorom tytoniu zabrania się wynoszenia lub wywożenia wyprodukowanego tytoniu poza obręb własnych zabudowań gospodarskich, aż do dnia dostawy tytoniu monopolowi tytoniowemu do wykupu.

Oddanie liści tytoniowych do suszenia lub przechowania poza obręb zabudowań gospodarskich plantatora nastąpić może tylko za zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 27. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do dostawy monopolowi tytoniowemu określają odrębne instrukcje i zarządzenia.

Plantator tytoniu obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcji i zarządzeń oraz do wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 28. Plantatorzy obowiązani są dostawić zbiór tytoniu w całości w celu odprzedaży monopolowi tytoniowemu do miejsc wykupu w terminach, wyznaczonych przez zarząd monopolu tytoniowego.

Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu otrzymają plantatorzy stosowne wynagrodzenie.

§ 29. Normy oceny tytoniu, ceny jego wykupu, miejsca i terminy dostawy, wysokość wynagrodzenia za dowóz tytoniu do miejsc wykupu ustali odrębne zarządzenie.

§ 30. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

- a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 5 bezprocentowe zaliczki pieniężne na rachunek należności za tytoń, odstawiony monopolowi tytoniowemu,
- b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiążą się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej 5 lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowe oprocentowane pożyczki na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 31. Tytoń, uprawiany bez urzędowego zezwolenia albo na innym gruncie, niż w pozwoleniu wymienionym, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia art. 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. udzielać osobom winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowe pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiadały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę, i jeżeli przestrzeń gruntu, zajętego pod uprawę tytoniu, wynosi co najmniej najniższy wymiar, wyznaczony w § 5 dla odnośnego okręgu uprawy tytoniu, oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

§ 32. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktorzy uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazówek.

Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacji tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany. Czynnności te należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu przez władze skarbowe oraz ich organa wykonawcze określają odrębne przepisy.

§ 33. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są wspierać organa, powoływane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5 złotych.

§ 34. Dla celów doświadczalnych i próbnych może Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego według własnego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

Warunki uprawy tytoniu dla powyższych celów określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze, tudzież zarządy publicznych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1931 r.

§ 35. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo-ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: *Nicotiana affinis* vel *alata*, *Nicotiana Sanderae* vel *Sanderiana*, *purpurea* i *rosea*, *Nicotiana glauca*, tudzież *Nicotiana colossea* (*Nicotiana* albo *Lehmannia tomentosa*). Osoby, które wymienione rośliny zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1931 r. miejscowo właściwy organ kontroli skarbowej. Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

16.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

w sprawie zmian granic okręgów urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Brześciu n/Bu-giem oraz w Łucku.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Obszar powiatu sarnieńskiego, województwa wołyńskiego, włącza się z okręgu administra-

cyjnego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Pińsku i włącza się ten powiat do okręgu administracyjnego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Równem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

17.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WE- WNĘTRZNYCH W POROZUMIENIU Z MINI- STREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 grudnia 1930 r.

o upoważnieniu niektórych stowarzyszeń do współdziałania z organami państwowymi w ujawnianiu przestępstw przeciwko ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 10 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 332) postanawia się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenia mające za zadanie ochronę zwierząt, a wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, upoważnia się do współdziałania z organami państwowymi w ujawnianiu przestępstw przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 332).

§ 2. Współdziałanie przewidziane w § 1 obejmuje:

a) uczestnictwo w dochodzeniu policyjnym, a mianowicie obecność przy czynnościach dochodzenia, zadawanie pytań osobom badanym za zgodą prowadzącego dochodzenie, stawianie wniosków, które prowadzący dochodzenie uwzględni w miarę możliwości;

b) samodzielne prowadzenie dochodzeń w zastępstwie policji w wypadkach gdy policja jeszcze dochodzenia nie rozpoczęła albo rozpoczęte przekazała stowarzyszeniu.

§ 3. Stowarzyszenia wymienione w załączniku wykonywują czynności przewidziane w § 2 za pośrednictwem delegatów powołanych z pośród członków stowarzyszenia przez jego zarząd; czynności jednak przewidziane w pkt. b) § 2 mogą pełnić tylko ci delegaci, którzy otrzymają na wniosek zarządu stowarzyszenia osobne do tego upoważnienie od powiatowej władzy administracji ogólnej; upoważnienie to uprawnia do spełniania odnośnych czynności na obszarze całego Państwa. Upoważnienie to może być odwołane.

§ 4. Delegaci stowarzyszeń wymienionych w załączniku przeprowadzają dochodzenie (§ 2 pkt. b) stosownie do art. 243 kodeksu postępowania karnego. Nie przysługują im żadne inne uprawnienia policji państwowej w zakresie dochodzenia. Jeśli zachodzi potrzeba dokonania czynności przekraczają-